

takové důkazy byly, samozřejmě jsou tu orgány činné v trestním řízení, které by tyto věci řešily. Prověrky byly nebezpečné v tom, že vyplňujete čtyřicetistránkové lejtro různých intimních důvěrných informací, které se vás týkají jako osoby, a potom vás prověřují ve vašem pracovním okolí, bydlišti, v restauraci, kam chodíte. Slovenská informační služba o vás sbírá informace. Můžete prožít choulostivé situace, někdo může být homosexuál, někdo může mít nějaké vážné zdravotní problémy, u někoho může být nějaká nevěra. A tyto informace, které získá výkonná moc, se dají zneužít při rozhodovací činnosti. Proto to vyvolalo na Slovensku ze strany soudců velké pobouření. Prověrky byly populistickým projevem před prezidentskými volbami, ať už z pravicové nebo z levicové strany, protože potřebovali ústavní většinu, takže se na tom dohodla pravice i levice. Když před volbami zmíníte justici – sebrat platy, udělat prověrky apod., lidé na to strašně slyší. Omezit a okřesat ty nehodné soudce, to vždy vyvolá několik procent navíc při volbách, ale už se to nedá nijak zastavit. Vznikla z toho velká mediální bublina.

Zároveň bych chtěl říci, že to období už podle mého názoru skončilo. Snažíme se věřit tomu, že už to půjde k lepšímu. To, co bylo podstatné, se podle našeho názoru odstranilo, dostali se do řídicích funkcí noví lidé a může to přinést pozitivní změnu.

Skeptičtější jsem, pokud jde o současný stav slovenské justice. Připadá mi, jako bychom se vrátili o 25 let zpátky do let 1990–1993. Samozřejmě ne ve všem, neboť justice určitě uběhla kus cesty technologicky, vybavením atd. Ale uvedu několik příkladů, které ve mně tento pocit vyvolávají.

Nedůvěra veřejnosti vůči soudcovskému stavu na Slovensku je v současnosti tak vysoká, jako byla po roce 1989. To je první společný bod. V minulosti byla justice poznamenána zásahy jedné strany, v současnosti vidíme tendence do justice zasahovat nejen jednu stranu, ale více politických stran, které se snaží volbami soudců Ústavního soudu, členů Soudní rady anebo výběrovými řízeními na funkce předsedů soudů něco si utrhnout, urvat. Politizaci slovenské justice se nepodařilo vykořenit.

Další reminiscencí je, že po revoluci byla velká část soudcovského stavu ještě vystrašena 40 lety existence jedné strany. V současnosti je značná část soudcovského stavu vystrašena 15 lety působení jednoho člověka. Situace podle mě není normalizovaná.

V letech 1990–1993 neexistovala žádná silná stavovská organizace. Vzniklo Združenie sudcov Slovenska, které dosáhlo ohromných úspěchů v prvních letech. V současnosti si dovolím tvrdit, že na Slovensku opět neexistuje žádná silná stavovská organizace. Větší stavovská organizace nemá důvěru veřejnosti. Druhá, menší stavovská organizace důvěru veřejnosti má, ale

nemá potenciál na to, aby přitáhla ke svým myšlenkám relevantní část soudců. O tom, že je to podobné jako před 20 lety, svědčí i to, že se v současnosti o dění ve slovenské justici zajímají zahraniční ambasády, což bylo symptomatické právě ve vzpomínaných letech, a dokonce i mezinárodní stavovské anebo právnické organizace. Nedávno jsme dostali dopis od MEDELU s tím, zda není potřeba nám pomoci při upevňování důvěry v justici na Slovensku. Další takovou reminiscencí je, že v době mečiarismu přišel soudce podpořit na konferenci ZSS tehdejší prezident Michal Kováč. V současnosti máme naději, že když bude další konference, přijde nový prezident Andrej Kiska, který se velmi živě zajímá o justici. Stejná je situace i v tom, že v letech 1990–1993 jsme potřebovali probudit soudcovský stav z letargie a z apatie. V současnosti jsme přesně v téže situaci.

Ale nejdůležitější, co chci říci, je, že historicky jsme se znovu dostali na tutéž křižovatku. V roce 1998 byly dvě možné cesty, kterými se ubírat. Jedna cesta byla otevřenost, transparentnost, samoočista a projevení dobré vůle – dělat si pořádek v justici sami. Druhá cesta byla, že se budeme tvářit, že jsme maximálně nezávislí na všem, včetně veřejného mínění, neměl by nás nikdo kritizovat, soudní rozhodnutí jsou nekritizovatelná, ne-transparentnost, uzavírání se do sebe atd.

V roce 1998 jsme se vydali touto druhou cestou a výsledkem bylo, že politická moc postupně v zákoně zrušila např. odměny soudců, zrušili odměny při životním jubileu soudce, snížili nám příspěvky na rehabilitaci soudce, každoročně nám zmrazují platy a s hrůzou jsem minulý týden zaslechl informaci, že slovenský parlament potichoučku připravuje nějaký zákon o platech ústavních činitelů, kterými jsou pochopitelně i soudci, a máme obavu, co se tam objeví. Z těchto důvodů si myslím, že začínáme znovu po těch 15 letech budovat všechno od počátku a snažit se o důvěru justice. Bez toho, aby spolupracoval celý soudcovský stav včetně stavovských organizací, to rozhodně nepůjde, protože nemáme krytí ani ze strany třetího sektoru, ani ze strany veřejnosti, ani ze strany novinářů a už vůbec ne politiků. Pokud si nepomůžeme sami, tak nám nepomůže zkrátka nikdo. Chci věřit, že slovenští soudci už tu chybu, jakou udělali v roce 1998, neudělají a vydají se tou první cestou. Děkuji za pozornost.

### **Mgr. Filip Glotzmann, ředitel Justiční akademie**

Byl jsem požádán, abych zde pronesl veselou zprávu. Chtěl bych navázat na svého kolegu z Unie státních zástupců. Také jsem se včera snažil dostat se sem. Abych se vyhnul tomu traumatu vjezdu do zákazu vjezdu, skončil jsem na protějším kopci na nádherné vyhlídce na hotel Vista, který byl pode mnou asi 500 výškových



metrů, a od toho místa jsem se snažil doklouzat dolů. Ještě ve druhé věci bych navázal na kolegu, a sice ve vztahu k Justiční akademii. Ano já jsem novinkou, nováčkem ve vedení Justiční akademie, od června letošního roku. S mnohými z vás už jsem měl možnost a příležitost se potkat a jelikož jsem na Justiční akademii působil již předtím v rámci různých vzdělávacích akcí, část z vás už znám. Budu rád když spolupráce Justiční akademie a soudcovského stavu bude pokračovat v té intenzitě i nadále.

Mohu vám sdělit, že rozpočet Justiční akademie na příští rok nedoznal nějakých zásadních snížení. Ze strany Ministerstva spravedlnosti to znamená, že rozsah vzdělávacích akcí, které budeme připravovat, se v příštím roce nijak výrazně nezmění. Co se maličko změní a o čem tady byla řeč, je příprava justičních čekatelů. Tu jsme podrobně probírali v rámci pracovních skupin a v Radě Justiční akademie a shodli jsme se na tom, že je i z vaší strany zájem na tom, aby se justiční čekatelé vzdělávali v Justiční akademii především v praktických dovednostech každodenní činnosti soudu a aby naše vzdělávací aktivity vedly k tomu, aby byli před justiční zkouškou připraveni především z procesního hlediska.

Vedle toho samozřejmě budu rád, když Soudcovská unie, a už se to ostatně i děje, zahrne Justiční akademii do debat o tom, zda a jakým způsobem bychom mohli přispět ke zkvalitnění výběrových řízení na soudce. Prohlašuji za Justiční akademii, že jsme na to připraveni a velmi rádi se těchto debat zúčastníme a budeme tomu nápomocni.

**Mgr. Luboš Dörfl,**  
**předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem**  
Dobrý den, dovoluji abych k vám promluvil jako jeden z čerstvých předsedů krajských soudů, funkcionářů, kterých je na sněmu Soudcovské unie pohříchu

málo. Doufám, že s ostatními kolegy se nám povede je přesvědčit o tom, že účast na takových unijních akcích je významnou reprezentační i pracovní příležitostí.

Zachytil jsem tu několik zmínek o severočeské justici a o výběrovém řízení a rád bych k tomu rovněž něco řekl. Ano, chci se na tomto místě přihlásit k tomu, že jsem svůj osobní štít přebarvil na barvy severočeské justice. Chápu jako závazek v následujících letech udělat vše pro to, abych severočeskou justici hájil. Konec konců také z toho důvodu s určitou hrdostí poznamenávám, že mezi kandidáty na prezidenty Unie – a pánové prominou – jako růže mezi trnami tady sedí reprezentantka se severočeskými profesními kořeny.

Nicméně o severních Čechách toho ještě tolik nevím a další komentáře si odpustím, ale chtěl bych objasnit, jak jsem k tomu přišel, že jsem se nabarvil na severočeský odstín. Přišel jsem k tomu přes výběrové řízení, to je konec konců známé. Jinými slovy – kdyby výběrové řízení nebylo vypsané, tak bych tam nebyl. Neříkám, že to je špatně, nebo že to je dobře, ale prostě to je fakt.



Upřímně řečeno, nebylo to první výběrové řízení, které jsem absolvoval. Před devíti lety jsem prošel jakýmsi průkopnickým výběrovým řízením na funkci místopředsedy Krajského soudu v Praze organizovaným tehdejší paní předsedkyní Miřackou. Šlo o vedení obchodního úseku. Výběrové řízení mělo spoustu zajímavých momentů, možná i chyb. Například bylo super utajené. Nikdo se o něm vlastně nic nedozvěděl. Další zvláštností bylo, že jeho součástí byl několikahodinový psychologický posudek na manažerské schopnosti kandidátů. Nevím, jak byl kvalitní, ale každopádně se to v mém případě nějakým způsobem podařilo. Co chci říci: To výběrové řízení, které se tady několikrát zmiňovalo, mělo nepochybně rovněž svoje chyby. Mezi ně bych řadil právě tu přespřílišnou otevřenost,

## Justiční akademie má nového ředitele

(rozhovor s Mgr. Filipem Glotzmannem  
vedla JUDr. Daniela Kovářová, šéfredaktorka časopisu Rodinné listy)

*Mgr. Filip Glotzmann absolvoval Právnickou fakultu MU v Brně. Působil jako právník Krajského úřadu Jihomoravského kraje a jako vedoucí Kanceláře Veřejného ochránce práv. Ředitelem Justiční akademie je od 1. června 2014.*

**DK:** Jak jste se k této funkci a k této instituci dostal, pane řediteli?

FG: V letech 2012–2013 jsem pracoval v Praze na legislativním odboru Ministerstva spravedlnosti, kde jsem se seznámil s činností Justiční akademie. Z Prahy jsem odešel, abych byl blíže k Brnu, kde mám rodinu, a později jsem rád přijal nabídku, abych v Justiční akademii pracoval jako akademický pracovník a organizoval vzdělávací semináře pro soudce z oblasti civilního soudnictví a z projektu Rekodifikace soukromého práva.

**DK:** Já jsem do Justiční akademie přišla ze soukromé sféry a vzpomínám si, že pro mě bylo nejsložitější pochopit systém řízení státní instituce. Co pro vás po vašem nástupu bylo nejtěžší?

FG: Měl jsem výhodu relativně dlouhé praxe v Kanceláři veřejného ochránce práv, kde jsem pět let působil jako vedoucí Kanceláře, tedy jako statutář této organizační složky státu. Takže všechno rozpočtování, výkaznictví, hospodaření s majetkem, veřejné zakázky, audity či personalistiku už jsem dříve dělal.

**DK:** Vzpomínáte si na své první kroky v čele této instituce?

FG: První kroky si samozřejmě pamatuji. Byl červen, a to v Justiční akademii znamená začít okamžitě pracovat na plánu vzdělávání na následující rok. Takže kromě interní přípravy plánu společně s kolegy jsem oslovil soudy a státní zastupitelství s náměty na vzdělávání na další rok.

**DK:** Máte za sebou několik měsíců ve funkci. Chtěl byste něco v její činnosti změnit? Došlo k personálním změnám, anebo jste zachoval původní vedení?

FG: Nešel jsem do výběrového řízení na ředitele s programem udělat v akademii revoluci. Paní ministryně i Rada Justiční akademie ode mne očekávají určitou kontinuitu, pokud jde o nejužší vedení, žádné změny jsem neprováděl. U ostatních zaměstnanců samozřejmě ke změnám postupně dochází, ale to je naprosto přirozené, zvláště když na příští rok máme nařízeno snižovat stavy zaměstnanců.

**DK:** Dnes se všude kolem hovoří zejména o financích. Před několika lety měla Justiční akademie velmi slušný rozpočet. Jak si ekonomicky stojí dnes?



FG: Obecně máme na příští rok 2015 téměř tožný rozpočet jako letos, navíc budeme ještě dočerpávat finanční prostředky z evropských programů, takže z hlediska financí pokryjeme i příští rok rozsah vzdělávání podobně, což obnáší cca 800 seminářů ze všech oblastí (právní i neprávní), a to po celé republice.

**DK:** Systém ASJA, jehož prostřednictvím se zájemci již pět let přihlašují na semináře, poskytuje řadu statistických informací. Jaké tendence vykazuje vzdělávání soudců? Zajímalo by mě, jaká část soudců se vzdělává systematicky prostřednictvím Justiční akademie, jaká občas a kolik procent soudců tuto formu vzdělávání zcela ignoruje. Můžete se s námi podělit o jiné zajímavé údaje?

FG: Do naší výroční zprávy pravidelně zařazujeme statistiky počtu soudců, kteří se během roku zúčastnili jedné a více akcí. Například v roce 2013 se alespoň jedné akce zúčastnilo 551 soudců, pěti akcí se pak zúčastnilo 171 soudců, deseti akcí 77 soudců a třeba šestnácti akcí v roce dva soudci. Samozřejmě existuje stále velká skupina soudců, kteří se vzdělávání u nás nezúčastňují vůbec, jejich počty jdou do stovek ročně. Je i mou snahou tyto soudce na naše semináře dovést, ale v situaci, kdy vzdělávání soudců není ze zákona



povinné (a je otázkou, zda-li bude po negativním rozhodnutí Ústavního soudu tato varianta vůbec někdy zvažována), asi účast nebude nikdy stoprocentní. Na druhou stranu například seminářů k rekodifikaci se v loňském a letošním roce zúčastnily téměř dvě tisícovky soudců, z toho téměř všichni dvou a více seminářů, což je velmi slušné číslo. Každopádně musíme pracovat na kvalitě programů jednotlivých seminářů a hlavně na získávání a udržení špičkových lektorů, aby k nám na semináře soudci jezdit chtěli a jezdilo jich co nejvíc. Snažíme se rovněž pořádat semináře v regionech, aby důvodem neúčasti nebyla vzdálenost.

**DK:** *O které vzdělávání je největší zájem? Existuje vzdělávání, které pro nezáměr rušíte nebo nezařadíte do plánu na příští rok?*

**FG:** Celkem logicky byl v minulých dvou letech největší zájem o semináře z oblasti rekodifikace soukromého práva a navazující specializované semináře z civilního práva (dědictví, exekuce, opatrovnická agenda, obchodní korporace atd.). Menší zájem je o některé semináře z ekonomických oblastí, u nichž musíme zapracovat na větší účasti.

**DK:** *Předpokládám, že v tuto chvíli už je jasný plán pro rok 2015. Co z něj mohou soudci a státní zástupci v této oblasti očekávat?*

**FG:** Především semináře zaměřené na konkrétní problémové oblasti aplikace nových předpisů, jako je např. společné jmění manželů, věcná práva k věci cizí, společenství vlastníků jednotek, zákon o veřejných rejstřících, zvláštní smluvní typy, svéprávnost atd., a to formou menších seminářů a workshopů s možností zaslat lektorům svůj dotaz předem. A samozřejmě velké semináře probírající jednotlivé ucelené části nového občanského zákoníku a doprovodných předpisů jsme již opustili.

**DK:** *Po jistou dobu Justiční akademie polevila ve vzdělávání středního justičního personálu. Jak vypadá tato oblast dnes a v příštím roce?*

**FG:** Už letos a také příští rok tomu bude právě naopak. Střední personál je v Akademii vzděláván jednak v rámci projektu česko-švýcarské spolupráce, což je ucelený program vstupního, kvalifikačního a specializačního vzdělávání formou e-learningových modulů, které postupně zavěšujeme



do systému ASJA a máme možnost sledovat, kolik lidí a jak intenzivně tyto vzdělávací moduly využívá. Dále samozřejmě probíhají jednotlivé školicí akce pro střední personál z nejrůznějších oblastí, přičemž dominují úkony vyšších soudních úředníků v jednotlivých řízeních (opatrovnickví, insolvence, svéprávnost, pozůstalosti atd.), ale i ekonomické semináře z oblasti rozpočtové gramotnosti, dále správy elektronických dokumentů a aplikací (CEPR, ISAS) či vnitřního kancelářského řádu. Dále organizujeme tři běhy vzdělávací

vyšších soudních úředníků dle zákona o VSÚ (každý pro asi 60 účastníků), přičemž celkově proběhne pět běhů souběžně v Kroměříži a v Praze. Za dva roky Akademie vyprodukuje více než 300 nových vyšších soudních úředníků. Rád bych zmínil ještě jednu oblast, které se intenzivně věnujeme – průběžnou odbornou přípravu justičních čekatelů. Pro příští rok chystáme zásadní změnu skladby seminářů, přičemž důraz již nebude věnován hmotnému právu, jehož znalost se u justičních čekatelů předpokládá, ale praktické činnosti, kterou čekatelé na soudu vykonávají. Semináře budou zaměřené na konkrétní úkony v civilním či trestním řízení, práci se spisem, simulované civilní jednání nebo hlavní líčení či práci se soudním informačním systémem ISAS.

**DK:** *Přejeme vám ve vaší nové roli mnoho úspěchů. Děkuji za rozhovor.*

**FG:** Také děkuji a chtěl bych tímto rovněž poděkovat soudcovskému stavu za spolupráci.

#### Ústav státu a práva Akademie věd ČR, v. v. i.

ve spolupráci  
s Ministerstvem životního prostředí

pro Vás pořádají vzdělávací semináře

#### Účast veřejnosti v environmentálním rozhodování – jak dostát požadavkům Aarhuské úmluvy

Zvláštní pozornost bude věnována účasti veřejnosti

- v procesu posuzování vlivů,
- v procesech podle stavebního zákona,
- ve správních řízeních s environmentálním prvkem,
- ve správním soudnictví.

Semináře se budou konat v sídle AV ČR (Národní 3, Praha 8) ve dnech **21. 11., 28. 11., 1. 12. a 5. 12. 2014.**

Bližší informace: [www.ilaw.cas.cz/aarhus](http://www.ilaw.cas.cz/aarhus) nebo [mullerova@ilaw.cas.cz](mailto:mullerova@ilaw.cas.cz)

